

Kimse Tutmadı Elimi Ben Yumruk Yaptım

— Sisu · 29 Nisan 2025

Kimse Tutmadı Elimi, Ben Yumruk Yaptım"

Güvendim.

İnsanlara, dostluklara, omuz sözü veren dillere...

Birlikte yürürüz sandım, yükü bölüşürüz, acıyı hafifletiriz...

Ama yol uzadıkça eksildiler.

Yarı yolda kaldım sanıyordum, meğer ben tek başıma yürüyormuşum en başından.

Kadın olmak...

Birlikte inşa edilen hayallerin yıkıntılarını tek başına temizlemek.

Destek beklerken sessizliğe çarpıp, "Nasılsa güçlüsün" cümlesinin ardına saklanmış kayıtsızlıkla yüzleşmek.

Güçlü görünmenin cezasını, hiç kimsenin seni tutma gereği duymamasıyla ödemek...

Ama ben düştüm mü?

Evet.

Kırıldım mı?

Fazlasıyla.

Ama yerle bir olmadım.

Çünkü ben kendime sırtımı yaslamayı öğrendim.

Bir daha kimseye "yanımda olur musun?" dememeyi de...

Toplum, güçlü kadına hayran ama yanında olmaya cesareti yok.

Yalnızlığına sessizce bakar, mücadelelerini alkışlar ama desteklemez.

Bir kadın gücünü yalnız kaldığında bulur bu yüzden.

Kimseye yaslanmadan dimdik durduğunda, hayatın en sert rüzgarında bile yere düşmediğinde...

Benim adım yok belki, ama hikayem binlerce kadının sesi.

İhanete rağmen, hayal kırıklığına rağmen, kimsesizlik içinde büyümüş bir dirençtir bu.

Elimi tutan olmadı, ben yumruk yaptım.

Düştüğümde kimse kaldırmadı, ben küllerimden yeniden doğdum.

Bu yüzden güçlüyüm.

Ve bu yüzden yalnızım.